

Sygn. akt IV U 525/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2015r. w S.

odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 kwietnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. S. do emerytury od 1 kwietnia 2014r.

Sygn. akt: IV U 525/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 24 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił K. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), gdzie od 15 stycznia 1975r. do 31 grudnia 1992r. pracował na stanowisku majstra, a następnie kierownika robót w grupie robót inżynierskich. Jednostka ta zajmowała się wykonywaniem zewnętrznych sieci wodno-kanalizacyjnych i kanałów ciepłowniczych w głębokich wykopach na osiedlach mieszkaniowych. W ramach pracy nadzorował grupy pracowników wykonujących roboty budowlano-instalacyjne w głębokich wykopach, przy wytyczaniu tras kanałów, niwelacji poziomów sieci oraz sprawdzał jakość tych robót. Praca na stanowisku majstra i kierownika robót polegała na dozorze i kontroli pracowników zatrudnionych na budowach prowadzonych przez w/w przedsiębiorstwo i należy ją zaliczyć do pracy polegającej na sprawowaniu dozoru inżyniersko-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace zaliczane do prac w szczególnych

warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.9-10).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. S. w dniu (...)rok życia. W dniu 3 kwietnia 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 3 kwietnia 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 5 miesięcy i 22 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 26 lat, 4 miesiące i 18 dni, a okresy nieskładkowe 1 miesiąc i 4 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 24 kwietnia 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 24 kwietnia 2014r. k.9 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. od 2 czerwca 1972r. do 31 grudnia 1992r. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 19 lutego 1973r. do 15 stycznia 1975r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadcstwo pracy z 31 grudnia 1992r. k.13 akt rentowych za wnioskiem 12 stycznia 2010r. i kopia książeczki wojskowej k.7-9 akt rentowych za wnioskiem z 12 stycznia 2010r.).

Z chwilą zatrudnienia ubezpieczonego w powyższym przedsiębiorstwie powierzono mu stanowisko stażysty (pismo z 31 maja 1972r. o przyjęciu ubezpieczonego do pracy od 2 czerwca 1972r. k.1B akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do 30 listopada 1972r. Z dniem 1 grudnia 1972r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko majstra budowy (pismo z 1 grudnia 1972r. o powierzeniu ubezpieczonemu stanowiska majstra budowy k.5B akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do chwili powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, której początek przypadał na 19 lutego 1973r. W dniu 14 stycznia 1975r. ubezpieczony skierował do pracodawcy wniosek o przyjęcie do pracy w związku z odbyciem zasadniczej służby wojskowej (pismo ubezpieczonego z 14 stycznia 1975r. k.9B akt osobowych). Z dniem 15 stycznia 1975r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko majstra w Grupie (...) (pismo z 15 stycznia 1975r. o powierzeniu ubezpieczonemu obowiązków majstra w Grupie (...) k.12B akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do 31 grudnia 1976r. Z dniem 1 stycznia 1977r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kierownika robót w Grupie (...) (pismo z 20 grudnia 1976r. o powierzeniu obowiązków kierownika robót w Grupie (...) k.19B akt osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) ,tj. do 31 grudnia 1992r., z tym że od 1 października 1977r. ubezpieczony wykonywał swoją pracę – kierownika robót w G. (...) - w nowo powstałym w ramach tego przedsiębiorstwa (...) - Zakładzie (...) w G. – Kierownictwie Grupy (...) w S. (pismo z 20 grudnia 1977r. informujące ubezpieczonego o powstaniu z dniem 1 października 1977r. (...) Kombinat Budowlanego (...) k.20B akt osobowych).

(...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. realizowało budowy na terenie S. i okolic, w szczególności w zakresie budownictwa mieszkaniowego, budownictwa szkół i przedszkoli. Grupa (...), w której pracował ubezpieczony zajmowała się zewnętrznym uzbrajaniem terenu budowy w sieci wodno-kanalizacyjne, kanały ciepłownicze, kanały sanitarne, kanały deszczowe. Wszystkie te sieci były wykonywane w głębokich wykopach – od 1,80 m do 5-6 m. Ubezpieczony posiada wykształcenie średnie techniczne – technik ogólnobudowlany. Jako majster, a następnie kierownik robót w Grupie (...) ubezpieczony nadzorował pracę przy budowie w/w sieci, poczynając od wykopów poprzez kładzenie instalacji i jej zasypanie. Ubezpieczony nadzorował operatorów sprzętu ciężkiego (koparek, sycharek) – przy wykopach, operatora dźwigu przy wsuwaniu rur do wykopu, a następnie monterów instalacji wodno-kanalizacyjnych, spawaczy, a w razie potrzeby wykonania szalunku również betoniarzy i zbrojarzy. Monterzy, spawacze, betoniarze i zbrojarze pracowali w głębokich wykopach. (...) montowane były metodą wsuwania (na wcisk), a kanały centralnego ogrzewania były spawane. Jako majster ubezpieczony nadzorował do 25 osób, ich dokładna

liczba zależała od wielkości budowy. Jako kierownik robót w Grupie (...) ubezpieczony nadzorował prace na kilku budowach równocześnie. Nadzorował te prace pod względem jakościowym i ilościowym, czytał projekty, rozwiązywał problemy techniczne, a kiedy była taka potrzeba pracował fizycznie razem z pracownikami. Sprawowanie nadzoru nad wykonywanymi pracami wymagało od ubezpieczonego wchodzenia do wykopu w celu sprawdzenia głębokości wykopu, zachowania prawidłowego spadku, sposobu montowania rurociągu. Po zakończeniu prac i sprawdzeniu ich jakości ubezpieczony w obecności inspektora nadzoru decydował o zasypaniu rurociągu. Z natury rzeczy wszystkie w/w prace wykonywane były na zewnątrz. Była to praca całoroczna. W przypadku minusowej temperatury grunt rozgrzewany był kociołkami (...) pozostawianymi na noc. Z uwagi na rodzaj wykonywanych prac i konieczność zachowania właściwej ich jakości oraz koordynacji prac na kilku budowach (w okresie pełnienia funkcji kierownika robót) ubezpieczony przez cały czas przebywał na terenie budowy. Jako kierownik robót ubezpieczony dokonywał również wpisów do dziennika budowy i rozliczał czas pracy podległych pracowników. Czynności te wykonywał najczęściej po godzinach pracy. Ubezpieczony pracował na budowach osiedli mieszkaniowych: 1000-lecia drugi i trzeci etap, Młynarska, R. (zeznania świadków: J. R. k.23- nagranie od minuty 20 do 31 i J. M. k.23-23v – nagranie od minuty 31 do 41 oraz zeznania ubezpieczonego k.23v – nagranie od minuty 43 do 47 i k.22-22v – nagranie od minuty 1 do 17).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.7 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wskazując, że do stażu tego powinien być zaliczony okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. poczynając od 15 stycznia 1975r. ,tj. od chwili powierzenia mu stanowiska majstra w Grupie (...) (po powrocie z wojska) poprzez stanowisko kierownika robót w Grupie (...), na którym pracował od 1 stycznia 1977r. aż rozwiązania stosunku pracy z dniem 31 grudnia 1992r., kiedy to wykonywał prace polegające na sprawowaniu dozoru inżynieryjno-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace zaliczane do prac w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady

Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz ze spójnych i logicznych zeznań świadków w osobach J. R. i J. M. zatrudnionych na analogicznych jak ubezpieczony stanowiskach, a także z logicznych zeznań samego ubezpieczonego wynika bezspornie, że poczynając od 15 stycznia 1975r. ,tj. od chwili powierzenia ubezpieczonemu stanowiska majstra poprzez okres pracy na stanowisku kierownika robót w Grupie (...), aż do chwili ustania stosunku pracy w dniu 31 grudnia 1992r., a zatem przez 17 lat, 11 miesięcy i 17 dni ubezpieczony wykonywał prace polegające na kierowaniu pracami budowlanymi sieci wodno-kanalizacyjnych, sanitarnych, ciepłowniczych, deszczowych oraz sprawowaniu nadzoru jakościowego na tych pracami, przy czym z uwagi na zakres wykonywanych prac i obowiązek zachowania wymogów bezpieczeństwa pracy oraz bezpieczeństwa instalacji, przez cały okres pracy ubezpieczony pracował bezpośrednio na budowach w miejscu, gdzie swoją pracę wykonywali podlegli mu pracownicy. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że podstawowe prace, którymi kierował i które nadzorował ubezpieczony, będące jednocześnie podstawowymi pracami dla budowy w/w instalacji, były wykonywane przez maszynistów ciężkich maszyn budowlanych, zbrojarzy, betoniarzy, spawaczy, monterów rurociągów w głębokich wykopach. Nie ulega wątpliwości, że prace wymienionych grup zawodowych są zaliczane do prac w szczególnych warunkach – vide: wykaz A: dział V poz.1, 3, 4 i dział XIV poz.12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. Nadzorując prace wymienionych grup pracowników ubezpieczony pracował w tych samych warunkach, co wskazani pracownicy, a zatem w głębokich wykopach przez co - podobnie jako oni – narażony był na szkodliwe dla organizmu warunki pracy. W tych okolicznościach w pełni uzasadnione jest zakwalifikowanie pracy ubezpieczonego wykonywanej w okresie od 15 stycznia 1975r. do 31 grudnia 1992r. do pracy o jakiej mowa w wykazie A dział XIV poz.24 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. a polegającej na sprawowaniu dozoru inżynieryjno-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Odnosząc się do wykonywania przez ubezpieczonego czynności niebędących czynnościami strictly nadzorczymi w procesie budowy, jak np. dokonywanie wpisów w dzienniku budowy, czy też rozliczanie czasu pracy podległych pracowników, wskazać należy, że fakt wykonywania tego rodzaju czynności nie podważa ustalenia, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Czynności te były ściśle związane z powierzonymi ubezpieczonemu funkcjami, a jednocześnie nie były głównymi pracami, które wykonywał (czasowo stanowiły uboczne zajęcia).

Mając na uwadze całokształt przedstawionych okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo K. S. do emerytury od 1 kwietnia 2014r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o świadczenie.